

Forslagsstillere først at motivere dem, idet jeg forbeholder mig derefter nærmere at omtale dem.

Carlsen: Jeg har tilladt mig at stille nogle Underændringsforslag, dels alene og dels i Forbindelse med det ærede 11te kongevalgte Medlem (Thygesen). Jeg skal tillade mig at udtale her i Thinget, hvad der har bestemt mig til enten at stille eller at tiltræde disse Forslag. Det har ved Betragtningen af den Scala for Muleter, der er opstillet af det ærede Udvalg forekommet mig, at disse ere for lave, naar man seer hen til, at efter Loven af 25de Marts 1861 §§ 19 og 21 kan man i Reglen ikke vente, at Vedkommende bliver straffet for, hvad der i Grunden er ulovlig Jagt med Mere end i Tilfælde i Genhold til § 19 med fra 2 til 10 Rd. Mulet. I det andet Tilfælde, naar det er beviist, at det er ulovlig Jagt, med fra 5 til 50 Rd.; men det er Sagen, at det saa sjældent er muligt at skaffe Beviis for ulovlig Jagt. Man kan gaae paa en anden Mands Jagtdistrict og have en Bøsse med og ogsaa ved mange Leiligheder bruge den, naar man er forsigtig, og endda undgaae at blive straffet som den, der har udøvet ulovlig Jagt, fordi det er meget vanskeligt at føre et fuldstændigt Beviis derfor. Naar man altsaa seer hen til de Bannskeligheder, der ere forbundne med at faae Nogen straffet for ulovlig Jagt, saa forekommer det mig, at den Nedsættelse af Muleterne, som er foreslaaet, er for betydelig, naar man en sjelden Gang overbeviser En om paa ulovlig Jagt at have skudt Bildt. Naar man vil sammenligne de foreslaaede Bøder med de Bøder, som gjælde efter Loven af 1840, vil man see, hvor paafaldende stærkt de ere nedsatte. Jeg skal blot for Sammenligningens Skyld omtale nogle af de Punkter, hvor vi have foreslaaet Forhoielse. I 7de Linie have vi foreslaaet Muleten for at skyde et Stykke Raavildt forhoiet fra 10 til 15 Rd., og der har Loven af 1840 sat 20 Rd., ligeledes hvad enten Raavildtet er stort eller smaat. Vi have i 10de Linie foreslaaet Muleten sat op fra 3 Rd. til 5 Rd.; der har Loven af 1840 10 Rd. Vi have i 11te Linie foreslaaet at forhoie 2 Rd. til 5 Rd.; der har

Loven af 1840 10 Rd.; og saaledes vil der gennemgaaende findes at være foreslaaet en meget betydelig Nedsættelse endog af os ligeoverfor de nu gjældende Muleter, hvorimod de af Udvalget foreslaaede Muleter forekom os at være altfor smaa. Der er endog et Tilfælde — navnlig for Agerhønen — hvor Muleten af Udvalget er foreslaaet nedsat til 1 Rd., medens den efter Loven af 1840 er 10 Rd. Det er, synes vi, en altfor stor Nedsættelse, i Betragtning af den Bannskelighed, der er for at faae Nogen straffet for ulovlig Jagt. Der er et Tilfælde, hvor vi have foreslaaet Muleten nedsat fra 15 til 10 Rd., nemlig for at skyde Fasaner. Det forekom os, at i Forhold til den Mulet, vi have sat for at skyde Raavildt, kunde en Mulet af 10 Rd. være tilstrækkelig. Det er sandt, at Fasanerier ere kostbare, men det er ogsaa vist, at, vil man have en ordentlig Raavildtstand, da er den ogsaa kostbar, især nu, da der saa mange Steder i Skovegnene har etableret sig, hvad man paa Landet kalder Bildttype, det vil sige, ikke Fjolk, som engang imellem af Passion for Jagten gaae lidt paa Andres Jagt, men Fjolk, som have nedsat sig for at skyde Bildt og sælge det og leve deraf. Der skal et meget betydeligt Personale til for at holde en Raavildtstand i Orden og sikkre den mod Bildttype, og det fordrer store Udgifter, saa det forekom os, at en Mulet af 10 Rd. for at skyde en Fasan kan være forholdsviis for høi, medens 10 Rd. for at skyde et Stykke Raavildt er for lavt. Man maa huske paa, at man for et Stykke Raavildt kan faae en ikke ringe Betaling, og jeg troer, at denne Betaling i over Halvdelen af Tilfældene vil overstige Halvdelen af Muleten. Dertil kommer, at Raavildt er saa at sige det eneste større Stykke Madvildt, som kan fredes her i Landet, idet man jo har opgivet — og vistnok med Rette — at fredes Kronvildt og Daavildt udenfor Dyrehaver. Hvad iøvrigt Nedsættelsen for Fasaner angaaer, da er det min Mening, og jeg troer ogsaa min ærede Medforslagsstiller, at, hvis man har sat Muleten saa høit af Genhyn til det kongelige Fasaneri, da ville vi ikke fastholde Nedsættelsen. Jeg maa imidlertid her bemærke, at § 22 i Loven af 25de Marts 1851